

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών μετροῦμεν χρόνον
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κ' ἐνηκόσα πέντε,
τὰ κουνούμε κ' ἐν κουνεῖνται.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρονσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ σ' τὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμιοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Δώδεκα τοῦ Φλεβάρη,
τὸ τουμπελέκι βάρει.

Ἑβδομήντα κ' ἐνὶ κ' ὀκτακόσα
καὶ πηδᾷ σ' τὸ χορὸν κάθε γκιόσα.

Φαδουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

καὶ νὰ μὴν ἔχῃς ποῦ νὰ πᾶς,
παρὰ τοῦ Ζαχαράτου.

— Πῶς τὸν καιρὸ μας ἄδικα, βρὲ Περικλῆ, τὸν χάνομε ;
μὰ διαδήλωσι δὲν ἔρχεσαι νὰ κάνομε ;
μὴ εἶναι τούταις ἐκλογαῖς ; δὲν σοῦρχετι νὰ σκάσῃς ;
βλέπεις πῶς ἐχάλασε καὶ τῶν Ρωμηῶν ἡ πλάσις ;

— Μὲ τούτῃ τὴν κατάστασι κανένας ἀπελπίζεται...
ἐκλογαῖς σ' τῆς εἰκοσι τοῦ τρέχοντος Φλεβάρη
καὶ κανένας τὸ φρόνημα νὰ μὴν ἀναρριπίζεται...
ἀπὸ τὸ Ρωμαῖκο, ποῦ τὸσον διεφθάρη.

— Νᾶν' ἐκλογαῖς σ' τῆς εἰκοσι καὶ νὰ μὴ δοῖς, ψωρόγιτη,
πονηφίων ἀνοικτὸ νὰ μὴν εὐδοίκεται σπῆτι.
ἐκλογαῖς σ' τῆς εἰκοσι καὶ νὰ μὴ δοῖς σὰν βλάκας
πονηφίου νὰ μὴν πῇς τσιγάρο τῆς ἀμάκας.

Νᾶν' ἐκλογαῖς, βρὲ μασκαρά,
καὶ σὺ νὰ μὴν κορώνης,
κ' ὑποψηφίου φουκαρά
χαλὶ νὰ μὴν λερώνης.

Νᾶν' ἐκλογῶν παραμοναῖς,
κ' ὁ κόσμος χαμπαράκι,
κ' οὔτε ν' ἀκούονται φωναῖς
καὶ λόγοι Θεωδώρακη.

ἐκλογαῖς χωρὶς κανεὶς νὰ χάνῃ τὰ νερά του,
καὶ νὰ μὴ βλέπῃς ἀστραπάς,

Τεῖναι κ' αὐτὸ τὸ ἔαφνικό... Ρωμηοὶ μου σὲ καλὸ σας...
νᾶν' ἐκλογαῖς καὶ νὰ μιλᾷς γὰρ ξάπλωσι τῆς γλώσσας.
Νᾶν' ἐκλογαῖς σ' τῆς εἰκοσι, βρὲ Περικλέτο τέρας,
κ' οἱ μαλλιαροὶ νὰ γίνωνται τὸ θέμα τῆς ἡμέρας.

Νᾶν' ἐκλογαῖς σ' τῆς εἰκοσι, καὶ μὲ Μακεδονίστικα
καὶ ντόμινα νὰ πηλαλῇς,
καὶ τοῦ κνὸ Γιάννη νὰ λαλῇς
τὰ νέα κορακίστικα.

Π. — Ἀδελφούλη μου, θὰ σκάσω
μὲ τὴν τόση ψυχραιμία...
θέλω κᾶπτον νὰ ξεσπάσω,
θέλω λίγη τρικυμία.

Κεφαλὰκι μαλλιαρό,
μ' ἐπιασ' ἐκλογῶν λαχτάρα,
λίγο ξήτω λαχτάρα,
λίγο σφύριγμα κ' ἀντάρα.

Ἐκλογῶν ἡμέραις νᾶναι
καὶ σ' τὸ βρόντο νὰ περνᾶνε,
καὶ νὰ βλέπω τὸν καθένα
μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα.

Ἐκλογῶν ἡμέραις νᾶναι
καὶ σ' τὸ βρόντο νὰ περνᾶνε

μόνο με σαχλοχορούς,
κι' ἐγώ, φίλε στραβοκάνη,
νά μιλῶ γὰ μαλλιαρούς
καὶ τὸν Φράγκο τὸν κὺρ Γιάννη ;

Φ. — Τὸν κοιμισμένον τοὺς Ρωμηοὺς ἔλα νὰ τοὺς ξυπνή-
καὶ νὰ τοὺς γαϊβανίσωμε. [σωμε

Σφίξε, καὶ μένε Περικλῆ, σὺ δὲ χέρι μὴ παντῆρα,
κι' ἔλα μαζί μου παραγὰ
νὰ πάρῃς κάθε γειτονιά,
καὶ δόνησε καὶ τάραξε τὸν ἥσυχον αἰθέρα.

Π. — Εἰς τὸ πόδι, Ρωμηοσύνη...
τοὺς Ρωμηοὺς ἡ ψυχραῖμα
δὲν καλεῖται σωφροσύνη,
μόνον ἀφιλοτιμία.

Ζήτω μας λοιπόν, κι' ἄς γίνῃ διαδήλωσης μεγάλη,
ποῦ τὸν σβέροκο του καθέννας μὲ φωναῖς νὰ ξαναβγάλῃ.
Κόρδοнос, Ἐλῆρά, σανίδι,
πᾶμε, ρέ, σὺ τὸν Κορδονίδη,
πᾶμε, ρέ, καὶ σὺ τὸν Λεβίδη,
καὶ τοὺς δέκα καὶ τὸν ἕνα
μὲ λαρόγγια ξεσχισμένα.

Σηκωθῆτε μ' ἕνα μένος ὅπως πρὶν πολεμικό...
σηκωθῆτε... δὲν ἀκοῦτε ;... πᾶμε καὶ σὺ τὸν λαϊκό.
Μὰς μὲ κάθε χασομέρη
καὶ σηκώστε τὴν παντῆρα...
πᾶμε καὶ σὺ τὸν Καλλησπέρη
νὰ τοῦ ποῦμε καλησπέρα.

Διαδήλωσης θὰ γίνῃ καὶ κανεὶς δὲν πέρνει κάβο ;
σηκωθῆτε... δὲν ἀκοῦτε ;... ζήτω, γιοῦχα, φόλα, μπράβο.
Γὰ Ρωμηοὺς δὲν σᾶς γνωρίζω...
σηκωθῆτε, γηγενεῖς,
ὅμως ἄδικα γκαρίζω
καὶ δὲν ἐρχεται κανεὶς.

Φ. — Μὰς, κοιμισμένα πλήθη,
κομμάτια πάγον, λίθοι,
νωθοὶ μὲ χανὸν βλέμμα,
βάτραχοι δίχως αἷμα.

Καὶ σᾶς τοὺς ψηφοφόρους ἀρηιφίλον γένους
σᾶς πότισαν χασίς,
καὶ τοὺς πολιτισμένους
μοῦ κάνετε καὶ σεῖς.

Φωνὰ καθεὶς ἄς πάρῃ,
κανεὶς ἄς μὴν ἀργῇ...
δὲν πῆρατε χαμπάρι
πὼς ἔχομ' ἐκλογὴ ;

Μ' αὐτὴν τὴν σάχλα, βρὲ παιδιὰ, σαλεύει κάθε νοῦς,
ἐμπρὸς σὴν διαδήλωσι μ' ἐμὲ τὸν Φασουλῆ...
τοὺς Ἀγγλους μὴ μᾶς κάνετε, μήτε τοὺς Γερμανούς,
κι' ἡ τόση ψυχραῖμα σας ναυτίαν προκαλεῖ.

Ἀδὰ δὲν πρέπουν παντελῶς εἰς τῶν Ρωμηῶν τὴν γῆν,
μήτε σὰς παραδόσεις των καὶ τὴν καταγωγήν.

Λοιπὸν ἀπεφασίσαιτε τρόντι νὰ μὴ δράσετε
κι' ἔτσι νὰ τὴν περάσετε ;

Λοιπὸν, παιδιὰ, τῆς ἐκλογαῖς
ἔτσι θὰ τῆς ἀφήσωμε,
καὶ δίχως ζήτω καὶ σφαγαῖς
σὰς κοίφια θὰ ψηφίσωμε ;

Σήκω, κοιμισμένη φάρα,
σὲ θερμοπαρακαλῶ...
ἐκλογαῖς χωρὶς ἀντάρα
δὲν θὰ βγοῦνε σὲ καλό.

Σηκωθῆτε, σηκωθῆτε... νὰ ρουκέταις σὺ τὸν ἄερα...
Κόρδοнос, Ἐλῆρά, Λεβίδης... γειά σας, ἐκλογεῖς τροπαῖοι...
μὴ θαρρεῖτε πὼς Εὐρώπη θὰ τὸ κάνωμ' ἐδῶ πέρα ;
μωρὲ μοῦτρα, ποῦ γυρεῖτε νὰ περάσουν Εὐρωπαῖοι.
Μὲς σὺ τοὺς δρόμους ἕως τώρα πὼς δὲν ἐφανήκατε ;
καὶ σὴς ἐκλογαῖς ἀκόμη μαλλιαροὶ γινῆκατε.

Θὰ γίνῃ διαδήλωσης καὶ πρῶτοι προχωρεῖτε...
Κορδόναρος, Λεβίδαρος... μὴν ἀδιαφορεῖτε.
Σᾶς ἐξορκίζω σὰς σκιάς ἐκείνας τῶν προγόνων
θερμάνετε τὸν κάλλιστον τῶν ἐπὶ γῆς ἀγώνων.

Ὅταν κι' αὐτὸς νερόβραστος κι' ἀνόρθος περῇ
χωρὶς διαδηλώσεων νὰ μᾶς κινῶν σεισμοί,
τότε θὰ καταλάβετε καὶ σεῖς ἀληθινὰ
πὼς διατρέχουν κίνδυνον τοῦ κράτους οἱ θεσμοί.

Φτοῦ ! νὰ χαθῆτε, ξόανα... δὲν σᾶς ἀναγνωρίζω...
κορδόνι, διαδήλωσης, νὰ γίνῃ πάλι νύλα...
ὅμως δὲν ἐρχεται κανεὶς... ἐγὼ παραγκαρίζω,
κι' αὐτοὶ χαζεύουν σὰν χαζοὶ μὲ τὴν παληοκαμήλα.
Ἐλᾶτε πρὸς διάδοσιν ἀγῶνος πανοσίον,
μὰ σεῖς διασκεδάσετε μὲ τὸν Θεοδοσίον.

Ἄν' σὰς κοῦφὰ ψηφίσωμε πικρὰ θὰ μετανοήσωμε...
μᾶς ἤλθε κι' ὁ Καρνάβαλος σὺ τὸν ἐκλογὸν τὰ χάλα,
καὶ μὲ τὴν σύμπτωσιν αὐτὴν θαρρῶ πὼς δὲν θὰ νοιώσω
μήτ' ἐκλογαῖς Ρωμαϊκαῖς καὶ μήτε καρναβάλια.

Συλλογισθῆτε πὼς ἐχθρῶν θὰ ξαναφᾶμε μπάτσους,
μὰ σεῖς διασκεδάσετε μὲ τοὺς βρωμοπαλητάτσους.
Σὰν δὲν ἀκούετε λοιπὸν κι' ἐκείνους τοὺς προγόνους
ἄς γίνῃ διαδήλωσης μ' ἐμᾶς τοὺς δύο μόνους,
μ' ἐμένα καὶ τὸν Περικλῆ... βαρεῖτε τὸ νταούλι,
κι' ἐμεῖς οἱ δύο μόνον μας ἄς πᾶμε σὺ τὸν παππούλη.

Φ. — ὦ Κορδόνι,
σὺ μπαλκόνι
πρόβαλε νὰ ξαναῖδῃς
τοὺς δυὸ λάλους
παπαγάλους
καὶ τοὺς πρῶτους ἀναιδεῖς.

Π. — ὦ Κορδόνα,
σὺ τὸν ἀγῶνα
δῶσε πνεῦμα καὶ ψυχὴ.

Τοῦ Πεσματζίδη βάζω τὴν εἰκόνα,
κι' ἄσπρο, μωρὲ παιδιὰ, νὰ πᾶν γόνα.

Τὶ καθόρνια
ὄ' ἄλλα χροῖνα,
ποῦ δὲν ἦσαν σὴν Ἀρχή.

Μὲς σὴς τόσας κρυάδες ἀκαίρως
μᾶς ἐκρούσε τώρα κι' ὁ γέρος,
καὶ πηγαίνει σκυφτός
καὶ δὲν βγαίνει κι' αὐτὸς
νὰ μιλῇ σὰν πρὶν λατρευτός.

Φ. — Σεβαστέ μας,
ἀρρωστέ μας,
λίγο λόγο λαχταρῶ.

Δίχως λόγο
μήτε τρώγω,
μήτε καὶ ψηφοφορῶ.

Α. — Νὰ αρρώδησῃς,
νὰ κορώδησῃς,
νὰ κτυπᾷς, νὰ πολεμῇς.

Δίχως βράσι,
δίχως δοῦσι,
θ' ἀρρωστήσωμε κι' ἐμεῖς.

Φ. — Ἄν' πῆρες ἱμφλουέντζα, λαοσώστη,
μονάχος σὺ τὸν κοιτῶνα σου σφαλίσον,
κι' ἀφοῦ δὲν βγαίνεις τώρα σὺ τὸν ἐξώστη
τοῦλάχιστον ἄς ἔβγῃ τὸ σκυλί σου.

Τοῦλάχιστον ἄς ἔβγῃ ἡ Ζαφειρίτσα
νὰ μᾶς γανγίσῃ λίγο σὺ τὸ μπαλκόνι,
νὰ μᾶς κουνήσῃ λίγο τὴν οὐρίτσα,
κι' ἐμεῖς νὰ τῆς φωνάξωμε : Κορδόνι.

Π. — Μήτε τὸ σκυλί δὲν βγαίνει... πᾶμε τὸ λοιπὸν τοὺς δέκα...
ζήτω, βρὲ παιδιὰ, τοῦ Ψύλλα, τοῦ Ζυγομαλά, τοῦ Λέκκα.
Τὸν Σκουζὲ νὰ τὸν ψηφίσῃς δίχως ἄλλο, κακομοίρη.
τὸν τρανὸ τὸν Ἀθηναῖο, τὸν χρυσὸ τὸν νοικοκύρη.
Τὸν Σκουζὲ νὰ τὸν ψηφίσῃς καὶ νὰ τῶν γὰ τὴν τιμὴ σου,
ἀν καλὰ κι' ἐκεῖνος θάβῃ καὶ χωρὶς τὴν συνδρομὴ σου.
Πρῶτο ψήφο καὶ σὺ τὸν Ράλλη κι' ἄς μὴν ἔχῃς κουμπιριά.
Φ. — Ἄσπρο σ' ἄλλους... λίγο θέλω... μποῦμ ! θὰ ρίξω κουτ
[μπούμ].

(Βγαίνει κάποιος καὶ τοὺς λέει πὼς ἐπῆραν σὰς χωριά.)

Π. — Πᾶμε τώρα σὺ τὸν Λεβίδη... Τράβα πῶτος, Φασουλῆ...
πρέπει νὰ βῇ κι' ὁ Λεβίδης... ζήτω καὶ τοῦ Νικολῆ.
(Λέει κάποιος οὐ λείπει νὰ εἶναι σὺ τὸ Γραμματικό.)

Π. — Πές του πὼς θὰ ξαναδοῦμε... πᾶμε καὶ σὺ τὸν Λαῖκο.

Φ. — Ποῦ μὲ πᾶς ἐδῶ κι' ἐκεῖ ;
ἐρεῖς ἀν κι' οἱ λαῖκοι
νοίκιασαν κανένα σπῆμα ;
Ἄσπρο καὶ τοῦ Φλογαῖτη.

Π. — Βρὲ διαβάταις, δὲν μᾶς λέτε ποῦ μιλῶν κι' οἱ λαῖκοι ;
Π. — Πᾶμε καὶ σὺ τὸν Καλλησπέρη...

Φ. — Δὲν μὲς λὲς ποῦ κατοκεῖ ;

(Ἦν' ῥωπῶντας καὶ τὸ βροσκοῦν, καὶ ἄλλοι λὲν πῶς ἔχει γρίπη,
καὶ ἄλλοι στὰ χωρὶά πῶς λείπει.)

Π.—Ζήτω καὶ τοῦ Καλλησιπέρου... πῶς μ' ἄρσσει τὸ νομά του...

Φ.—Κοῖμα ποῦ καὶ αὐτὸς δὲν εἶναι νὰ μᾶς πῇ τὸ πρόγραμμα
[του...]

Π.—Τράβα μ' ἔμπροσ μου τὴν παντιέρα... ζήτω σ' ὅλους θὰ φω-
καὶ τὸν Πρωτοπαππαδάκη νὰ ψηφίσετε στήν Νάξο, [νάξω...
καὶ τοιοῦτον πατριώτην τῶν ἀξίων ἀξιον
τὸν συστήνω σὲ καθένα σωφρονοῦντα Νάξιον.

Καὶ τοῦ Βώλου τὸν Τοπάλη, καὶ εἶμαι, κύριοι, τῆς γνώμης
ν' ἀσπρυσθῇ καὶ ὁ Κασσαβέτης, ὁ Ζαγοριανὸς ὁ κόμης.

Φ.—Μὰ τὸν Γούναρη τῆς Πάτρας μὴν ξεχάνης πρῶτο πρῶ-
Πατρινοί, γὰρ τὸ καλὸ σας ἀσπρο ρίχτε του καρφότο. [το...]

Πατρινοί, τὸν Γούναρή σας, ἀληθῶς περικλυτόν,
ὃς τὸν στεφανώσῃ ὡς ἡ ψῆφος φιλοδήμων πολιτῶν.

Π.—Γούναρης σ' τοὺς Πατρινοὺς, Γούναράκης ἐδῶ πέρα...
τράβα μ' ἔμπροσ μου τὴν παντιέρα.

Φ.—Παξινοί, τὸν Θεοδωράκη, δηλαδὴ τὸν Βελλανίτη,
βγάλετέ τον ὅπως πάντα, τὸν ξυπνὸ σας συμπολίτη.

Π.—Μόνο μὲ τὸν Θεοδωρῆ σας καὶ οἱ Παξοί σας καὶ Ἀντιπάξοι
Λόντρας θὰ γενοῦν δεκάξη.

Φ.—Τοῦ Σιφυνοῦ Προβελεγγίου μὲ τῆς φούκταις τὰ λευκὰ
βουλευτῆς νὰ μᾶς ξανάλθῃ, καὶ ὡς μὴ γράφῃ τὸν Φωκῆ.

Π.—Ἐμπρός... Δραγουμῆς, Δαῖκοι, Λεβίδαρος, Κορδόνη,
ὅμως στήν διαδήλωσι κανένας δὲν σιμόνει,
καὶ οὐτ' ἓνας Δημοσθένης μας ἀκούεται καὶ Αἰσχίνης...
εἶναι ντροπὴ σας, βρέ παιδιὰ... βαβαὶ τῆς κατασχύνης.

Ἐλάτε, βρέ, νὰ ρίξουμε καὶ λίγαις τρακατρούκαις...
ἐδῶ δὲν βροσκοῦνται Τρεπῶφ, μήτε μεγάλοι Δοῦκες,
καὶ ἐγὼ σὲ κόρφο Δουκιὸ φύλλος δὲν θέλω νάμαι...

Φ.—Εἰς τοῦ Λεβίδη, Περικλῆ, καιρὸς νὰ ξαναπᾶμε,
καὶ ἔξ' Ἀργούς ἀγαλλόμενοι μὲ βεβαιοῦν πολλοὶ
πῶς θάξῃ δὲ Πλατούσηδες ἢ μέλλουσα Βουλὴ.

Π.—Ζήτω καὶ τῶν Πλατούσηδων...

Φ.— Προχώρει... πῶς ἐστάθης ;

Π.—Ποιὸς ἄλλος τώρα δέχεται ;

Φ.— Ρώτησε καὶ θὰ μάθης.

Π.—Ξέρετε, σεῖς πλανώμενοι τῶν δρόμων φουκαράδες,
ποιοὺς νέος ὑποψήφιος δέχεται μασκαράδες ;

Φ.— Ἐλα, βρέ Περικλέτο, στὰ σωστά σου
καὶ ἔμπροσ μου τὸν Πεσματζίου τώρα στάσου,
καὶ σὺν πολίτης φρόνιμος καὶ νήφων
δὸς του τῆς ἐκτιμήσεως τὴν ψῆφον.

Αὐτός, μωρέ, δὲν λέει κολοκύθια,
τὰ κόβει τσικουράτα, στρογγυλά,
γιατ' εἶναι καὶ ἀφεντάνθρωπος ἀλήθεια
καὶ τᾶχει τετρακόσια τὰ μαλά.

Μὴν περιμένης λόγο νὰ σοῦ βγάλῃ,
καὶ οἱ σωφρονοῦντες τάσσονται μαζί του,
καὶ ἡ τάξις τῶν ἐμπόρων ἢ μεγάλῃ,
ποῦ ξέρει τὸ μᾶλὸ τοῦ Τραπεζίτου.

Θὰ βγῇ μὲ τὸν Λαγρὲ καὶ στὰς Καλάμας,
καὶ ἂν ἔβγῃ καὶ ἐδῶ πέρα τί καλὰ μας !
θᾶναι καὶ βουλευτῆς τῶν Καλαμῶν,
μὰ θᾶναι καὶ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν.

Παρακαλῶ σε, Πίνδαρε τοῦ κάρου,
τὴν κάλπην νὰ χουσώσης τοῦ κουμπάρου,
καὶ δίχως νὰ ζητήσης τσιγαρέτο
νὰ πῆς νὰ τὸν ψηφίσῃς, Περικλέτο.

Κι' ἂν θέλῃς νὰ μὴν ποῦνε τὴν κακὴ σου
στὸν Πεσματζίου δώσε τὸ κουκί σου,
καὶ ἂν θέλω νὰ μὴν ποῦνε τὴν κακὴ μου
θὰ δώσω στὸν κουμπάρο τὸ κουκί μου.

Π.—Ἐγὼ δὲν θὰ ψηφίσω καὶ ἐφέτος κουτουροῦ.

Φ.—Ζήτω, βρέ Περικλέτο, καὶ κάθε μαλληαροῦ.

Π.—Ὡσὰν μαλλὶ τραγίσιο τριγύρω μας βρωμάει...
μὰ ζήτω καὶ τοῦ Γάλλου,
τοῦ Χιώτη τοῦ δασκάλου,

ποῦ μὲ τὰ γαῖδουράκια γεννήθηκε τὸν Μάη,
καθὼς τὸ βεβαιώνει μετ' στὴ βιογραφία του
μὲ τὴν φιλοκομμένη καὶ Γαλλικὴ σοφία του.

Φ.—Με τὴν διαδήλωσι τρέξαμε καὶ ἰδρώσαμε,
τοὺς θεσμούς φυλάξαμε, δῆλα δὲν πληρώσαμε.
Τώρα πᾶμε σπῆττα μας, δὸς μου μὲ δρὸ ξύλα,
ὅσ' ἄλλῃ διαδήλωσι νάλθῃ καὶ ἡ γκαμήλα.

Καὶ καμπόδαϊς ποικιλίαις,
καὶ ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐβγήκαν τοῦ Πολέμη τὰ Ξωτικὰ ποιήματα,
γλυπτὰ καλλιτεχνήματα.

Τῆς ἐσοχῆς ἢ φ' ὅς τις μὲ κάλλος περισδὸν
ἐλάμπρυνε τὸν οἶστρον τοῦ μύστου τῶν Μουσῶν.

Πᾶσαν μέριμναν τοῦ βίου καὶ ἐργασίαν ἄφετε
καὶ ὅλοι τρέξετε στήν Ἡβην, ποῦ δὲν περιγράφεται.
Ἔως σὸ πρῶτον δὲν κλείνει τοῦτο τὸ ζυθοπωλεῖον,
καταστράπτον ἀπὸ φῶτα καὶ ἀπὸ τόσοις μεγαλείων.
Ὁ λαμπρὸς ὁ Γρακουμάκης θαυμαστῶς τὸ διενθύνει...
τὴ μαγειρικὴν, τί μύθρα, τί μεζέδες εἶν' ἐκεῖνοι.
Ἄλλο κέντρον ἐδουρίας δὲν ὑπάρχει σὰν καὶ αὐτό,
πάντα κόσμος, πάντα γέλοια, καὶ τσουμποῦσι δυνατό.
Μὰ καὶ ὁ χώρος ὑπογείων θὰ γενῇ πολυτελὲς
κέντρον ἀριστοκρατίας, ποῦ ματάκια μου θὰ λές.
Ὁ Κασάβαλος σκιωτὸν εἰς τὴν Ἡβην κατοικεῖ...
Γρακουμάκη, τρέξ' ἐδῶ... Γρακουμάκη, τρέξ' ἐκεῖ.

Οἱ μαλληαροὶ τὴν ἔπαθον τὰ μάλιστα δεινὴν,
σοφία διεσπάσθησαν σοφῶν ἀδισπάστων,
καὶ τώρα τοὺς παρέλαβον καὶ στήν Ἑσπερινήν,
καὶ ὁμοῦνται καὶ γεοῦνται καὶ τρώνε τῆς χορηγίας των,
ὥς ποῦ νὰ γίνῃ ἡ φάρα τῶν ἑσπερινῶν θυσιῶν
καὶ παύσῃ πολυχρόνιος γλωσσὴν ἀκολασία.